

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft

Strona pozwana: LIBRO Handelsgesellschaft mbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 28 WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on *sam w sobie* na przeszkodzie stosowaniu krajowych przepisów, które zobowiązują jedynie importerów niemieckojęzycznych książek do ustalenia i podania do wiadomości ceny sprzedaży wiążącej sprzedawców końcowych w odniesieniu do książek przywożonych do Austrii, przy czym importer nie może zejść poniżej ceny detalicznej ustalonej lub zalecanej przez wydawcę dla kraju wydania albo ceny detalicznej zalecanej dla Austrii przez wydawcę mającego siedzibę poza państwem będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG), pomniejszonej o zawarty w niej podatek obrotowy, jednakże istnieje wyjątek dla przypadku, w którym importer kupujący w państwie będącym stroną porozumienia EOG po niższej cenie zakupu różniącej się od zwyczajowej ceny zakupu może zejść poniżej ceny ustalonej lub zalecanej przez wydawcę dla kraju wydania — w przypadku reimportu: ceny ustalonej przez krajowego wydawcę — w stosunku do uzyskanej przewagi handlowej?

2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie przedstawione w pkt 1:

Czy sprzeczna z art. 28 WE — w każdym razie także z powodu zasad sprzedaży naruszających swobodę przepływu towarów — krajowa ustawowa regulacja cen książek wskazana w pkt 1, której cel jest opisany ogólnie z koniecznym wzięciem pod uwagę „pozycji książek jako dobra kultury, interes[ów] konsumentów w odpowiednich cenach książek oraz gospodarcz[ych] czynnik[ów] handlu książkami”, jest sama w sobie uzasadniona zgodnie z art. 30 WE albo z art. 151 WE na przykład na tle interesu ogólnego w promowaniu produkcji książek, różnorodności tytułów po regulowanych cenach i wielości księgarzy — pomimo braku empirycznych danych, które mogłyby dowieść, że środek w postaci ustawowej regulacji cen książek jest odpowiedni do osiągnięcia zamierzonych przez nią celów?

3. W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie przedstawione w pkt 1:

Czy krajowa ustawowa regulacja cen książek wskazana w pkt 1 jest zgodna z art. 3 ust. 1 lit. g) WE, art. 10 WE i art. 81 WE, jakkolwiek nawiązała ona płynnie pod względem czasowym i rzeczowym do wcześniejszego umownego związania księgarzy cenami ustalonymi przez wydawców na produkty wydawnicze (Sammelreverssystem 1993) i zastąpiła ten umowny system?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 29 listopada 2007 r. — Falco Privatstiftung i Thomas Rabitsch przeciwko Giseli Weller-Lindhorst

(Sprawa C-533/07)

(2008/C 37/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

Strona pozwana: Gisela Weller-Lindhorst

Pytania prejudycjalne

1. Czy umowa, w ramach której właściciel prawa własności intelektualnej przyznaje drugiej stronie umowy uprawnienie do korzystania z tego prawa (umowa licencyjna), stanowi umowę o „świadczeniu usług” w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (rozporządzenie w sprawie jurysdykcji) (1)?

2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2.1. Czy miejscem świadczenia usługi jest każde miejsce w państwie członkowskim, w którym zgodnie z umową ma następować korzystanie z prawa i tam też faktycznie się z niego korzysta?

2.2. Czy też świadczenie usługi następuje w miejscu zamieszkania licencjodawcy bądź w miejscu sprawowania przez niego zarządu?

2.3. Czy sąd, którego właściwość zostanie ustalona poprzez udzielenie odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2.1 lub 2.2, może orzekać również w przedmiocie opłat licencyjnych wynikających z korzystania z prawa w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

3. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lub pytanie 2.1 oraz pytanie 2.2: Czy jurysdykcję w sprawach dotyczących zapłaty opłaty licencyjnej wynikającą z art. 5 pkt 1 lit. a) i c) rozporządzenia w sprawie jurysdykcji należy nadal oceniać w świetle zasad, które wynikają z orzecznictwa Trybunału w przedmiocie art. 5 pkt 1 Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Konwencja brukselska)?

(1) Dz.U. L 12, str. 1.